

Nogometaš

Broj 4 - Siječanj 2016

Luka Modrić

**U najboljoj
momčadi svijeta!**

Dinamov iskorak
u Ligi prvaka

Kakvo nas proljeće
HNL-a očekuje

Ivan Rakitić
i godina snova

Vatreni uči EURA

Nogometaš

3 Uvodnik

4 Zlatna Lopta i FIFPro izbor u Zurichu

7 Skupština HUNS-a

10 Vremeplov - 50 godina FIFPro-a

12 Razgovor Kristijan Polovanec

14 Razgovor Mate Dragičević

15 Game Changers

16 Dinamov iskorak u Ligu prvaka

18 Kakvo nas proljeće HNL-a očekuje

20 Ivan Rakitić i godina snova

22 Vatreni uoči EURA

24 FIFPro Online studij

25 20 godina post Bosmana

26 Zašto nedostaju prave devetke

27 Pletikosa kao debitant

Uvodnik

GODINA VELIKIH NADANJA

Ušli smo u 2016. godinu sa velikim nogometnim nadanjima. Nije to samo zato što Hrvatska nastupa na EURU u Francuskoj, te se 18 godina nakon svjetske bronce na istom mjestu nada sličnim radostima. Godina koja je na početku obećava iskorak u optimizmu i pokriće velikim nadanjima...

O svemu tome možete pročitati i u ovom, četvrtom po redu, broju Nogometnaša. Prošlu godinu ispratili smo sa nogometnim fanfarama. Hrvatska je izborila EURO i to je, kao i uvijek u ovakvim prilikama, jako važan doseg domaćeg nogometa. U prosincu je u izboru sportskih novinara odnosno Sportskih novosti nogometaš opet osvojio titulu najboljeg. Dvije godine prije pošlo je to za rukom Mariju Mandžukiću, a prošlog prosinca i sjajnom Ivanu Rakitiću. Kao vezista Barcelone Rakitić je ostvario fenomenalnu 2015. godinu, osvojivši čak 5 trofeja, od prvenstva i kupa Španjolske, preko Lige prvaka i europskog super kupa do naslova pobjednika svjetskog kupa! Svaka čast! I ova je godina počela u glamuroznom ozračju i priznanjima našim nogometašima. U izboru FIFA-FIFPro-a profesionalni nogometaši širom Globusa uvrstili su svojim glasovima Luku Modrića u idealnu momčad 2015. godine. On je prvi Hrvat kojem je ukazana takva čast i već je to dovoljno za osjećaj ponosa kako igraču tako i hrvatskom nogometu. Kad se pogledaju super zvijezde koje mu prave društvo u postavi (Neuer, Alves, Ramos, T.Silva, Marcello, Pogba, Iniesta, Ronaldo, Messi, Neymar) onda se dobiva realna dimenzija vrijednosti tog priznanja...

Prošlu smo godinu ispratili i sa dvije natjecateljski značajnije novosti domaćih

klubova. Prvo je to što je Dinamo ostvario dobar nastup u grupnoj fazi Lige prvaka, garniran velikom pobjedom nad Arsenalom, ali iznad svega je važan dojam da su Modri bili ravnopravan partner (izuzev Bayernu u Munchenu) kudikamo moćnijim klubovima i momčadima. Dobra je priča i natjecateljski neizvjesnija borba za vrh HNL-a, kojoj se ravnopravno priključila Rijeka. Nakon deset godina dominacije Modri će ipak imati dostojnog suparnika za naslov, uz vrebanje u prikrajku Hajduka. Splitske Bijele će odlazak važnih igrača vjerojatno udaljiti od šansi za vrh, ali će imati svakako važnu ulogu u epilogu te borbe.

Svakako treba napomenuti kako je i reprezentacija juniora na svjetskom prvenstvu u Čileu još jednom potvrdila visoku razinu potencijala i nepresušnost izvora hrvatskog talenta. Ti momci će u 2016. godini iskoračiti u seniorski nogomet i donijeti novu limfu krvotoku HNL-a...

Kao u prošloj tako i u tekućoj godini HUNS nastavlja svoju intenzivnu borbu za prava nogometaša i posljedično za boljitak nogometa. Realizacija isplata sredstava iz fonda PECULE, za sve bivše nogometaše koji su igrali u Francuskoj simboličan je pokazatelj institucionalne ideje HUNS-a, fokusiranog da pomogne svojim članovima u svim mogućim vidovima. Kamp za igrače bez ugovora, pravna pomoć koja je sada besplatna, studiranje On line, savjetovanje koje se dotiče svih aspekata nogometaške karijere i ostalo jest uokvireno tezom da je HUNS partner i štit nogometašima...

Sretno svima u 2016. godini i ispunjenu svojih želja i ciljeva!

HUNS
HRVATSKA UDRUGA
NOGOMETNI SINDIKAT

Impressum

godina1 / broj 4
siječanj 2016

Nogometnaš

Glasilo Hrvatske udruge
nogometni sindikat

Izvršni urednik: Mario Jurić
Uredništvo: Sandro Šoronda
Vanjski suradnici: Malden Bariša, Robert Matteoni
Lektor: Sandro Šoronda
Marketing: Neki Daniels Media
Tisak: Znanje d.o.o

NOGOMETNAŠ IZLAZI SVAKA TRI MJESECA

NA TRADICIONALNOJ GALA CEREMONIJI DODJELE ZLATNE LOPTE U ZURICHU, OVOG PUTA JE I HRVATSKI NOGOMET BIO POČAŠČEN LAUREATOM ALI I POZIVOM ČELNICIMA HUNS-A

I HRVATSKA
U ELITI
SVJETSKOG
NOGOMETA

Nova godina simbolično nije mogla početi bolje za hrvatski nogomet. Na tradicionalnoj gala ceremoniji dodjele Zlatne lopte 2015, u kongresnom centru u Zurichu zapaženo je mjesto dobila i Hrvatska. Pored Lionela Messija, Cristiana Ronalda i Neymara, koji su se tim redom smjestili na tronu za najboljeg igrača godine, mogli smo se podičiti i priznanjem hrvatskom nogometas̃u Luki Modriću. Redatelj igre Real Madrida i hrvatske reprezentacije svrstan je najbolju jedanaestoricu svijeta, a po izboru FIFA-FIFPro-a, u kojem sudjeluju članovi svih nacionalnih sindikalnih udruga okupljenima u svjetskom udruženju FIFPro. U 68 zemalja glasovalo je tako 26478 nogometas̃a, što je izvanredan pokazatelj vrijednosti priznanja kojim FIFPro već 11 godina obilježava dosege igrača tijekom godine...

ispunjavalo velikim ponosom. Kao i kad sam u publici vidio slavna imena povijesti i zapravo sve one koji se mogu smatrati elitom svjetskog nogometa...“

“
Meni to jako puno znači što mi nogometas̃i svojim glasovima iskazuju takav respekt

Luka Modrić

”

da je u 11 godina FIFPro Awarda tek 53 nogometas̃a ostvarilo taj zavidan doseg. Dodamo li bazu za takav izbor, a to je masa od preko 60 tisuća profesionalnih igrača širom svijeta, razvidno je što to znači biti u prvih 11... -Kada sam bio dječak od desetak godina i počeo intenzivno trčati za loptom nisam bio toliko svjestan što je nogomet. No, već sa 13 godina, kada sam drhtio uz Vatrene na svjetskom prvenstvu u Francuskoj 1998., ali i ludovao od sreće kao i svi u Hrvatskoj zbog bronce, počeo sam sanjariti kako bi bilo lijepo doći do takvih visina. Moj je idol bio kapetan brončanih Zvonimir Boban i stalno sam razmišljao kako bih jednog dana i ja htio tako igrati velike utakmice. U svim tim godinama dječučke bezbrižnosti maštao sam da dobijem neko veliko priznanje mojoj igri i eto, u Zurichu sam to na najljepši način i doživio. Zato sam toliko sretan, jer se

-Presretan sam i teško nalazim prave riječi kojima bih opisao svoje osjećaje – kazao nam je još u večeri dodjele priznanja, prošlog 8. siječnja, Luka Modrić – kad sam se popeo na binu i primio iz ruku Samuela Eto'oa to prestižno priznanje bio sam stvarno uzbuđen. Pogledavao sam oko sebe i vidio fantastične igrače, prave legende povijesti i sadašnjosti te budućnosti nogometa, što me

U danima kada se pripremao za let iz Madrida prema Zurichu, zajedno sa još trojicom suigrača iz Reala (Ronaldo, Sergio Ramos, Marcello), Modrić je bio naglašeno dobro raspoloženja. Kao i svaki profesionalni nogometas̃ jako je dobro znao kakva je počast kada te kolege iz cijelog svijeta izaberu u najbolju momčad globusa. Možda je dovoljno uvjerljiv pokazatelj o tome onaj koji kaže

dječučki san pretvorio u javu...“

Luka Modrić je uz brazilca Neymara i francuza Pogbu debitant u najboljoj jedanaestorici. U izboru za 2014. godinu, kada je sa Realom osvojio 4 trofeja (Ligu prvaka, Kup Španjolske, europski Super kup i Svjetski kup), uvršten je u drugu najbolju postavu godine. Bila je to, na neki način najava

njegovih (naj)većih dometa, što su nogometaši širom svijeta potvrdili u izboru za 2015. godinu. Priznanje Modriću ima još veću težinu ako se uzme u obzir da je imao dvije teške ozljede (rupturu tetive kvadricepsa, djelomičnu rupturu kolateralnog ligamenta koljena) zbog kojih je u prvoj polovici godine propustio 4 i pol natjecateljski najvažnijih mjeseci. Činjenica da je opet istaknut kao ponajbolji vezista današnjice iako Real Madrid nije ništa osvojio u 2015. godini, dodatni je plus njegovom dosegu...

Modrić je tako još jednom uživao u respektu nogometaša, koji su mu očito vrlo veliki štovatelji. Ilustrira to činjenica da su ga naši profesionalci već tri godine (2013—2015.), u svim dosadašnjim izborima HUNS-a, izabrali za najboljeg u Hrvatskoj. Veliko mu je priznanje došlo i od strane španjolskih profesionalnih nogometaša prve i druge lige, koji su ga u 2014. godini proglasili najboljim veznim igračem ponajbolje svjetske Lige BBVA. Priznanje u Zurichu je kruna, iznad toga može biti samo Zlatna lopta.

-Meni to jako puno znači što mi nogometaši svojim glasovima iskazuju takav respekt. Mislim da su svi ti izbori igračima zapravo i najvažniji pokazatelj učinka, jer ih kolege najmeritornije procjene. I kako mi se jako dopalo biti u tom društvu i ozračju, već iste večeri sam počeo razmišljati kako ću sve

učiniti da se i iduće godine vratim u Zurich, ha, ha... - sa smijehom je zaključio Modrić... Smijeh nije silazio ni s lica dva ključna čovjeka HUNS-a, predsjednika Darija Šimića i tajnika Marija Jurića. Obzirom na Modrićevo uvrštenje u najbolju jedanaesticu protokol određuje da se pozivaju na gala ceremoniju i predstavnici nacionalne sindikalne udruge. HUNS je proveo glasački izbor u hrvatskim klubovima...

-Ovo je ogromno priznanje za hrvatski nogomet u cjelini a ne samo za sjajnog Luku Modrića – kazao je predsjednik HUNS-a Darijo Šimić, koji jako dobro zna koje dimenzije ima ovaj doseg. Kao igrač Intera, Milana i Monaca živio je elitni klupski nogomet i upoznao brojne internacionalne super starove koji su dobivali takva priznanja.

-Ispunjeni su ponosom uvijek kada bi bili uvršteni među najbolje, čak i oni kojima se to više puta događalo. Nogomet je momčadski sport, utoliko je individualno priznanje još dojmljivije... – kazao je Šimić. Veliko uzbuđenje nije skrivao ni Marijo Jurić. Još kad je dobio obavijest iz FIFPro-a da moraju doći u Zurich, tajnik HUNS-a dao si je oduška uzvikom sreće...

-Bio sam stvarno sretan i nadasve ponosan kad sam saznao da je Modrić u idealnoj postavi. Znaite, mi smo mala zemlja, ima nas nešto više od 4 milijuna stanovnika, pa onda imati svog predstavnika na toj razini

kvalitete i slave, to je nešto senzacionalno! Pogledajte drugih 10, dolaze iz Njemačke, Brazila, Francuske, Španjolske, Argentine i Portugala, redom nogometnih velesila i zemalja sa puno više stanovnika. I pored Modrića, naravno, imamo i uvrštenje Rakitića u 23 nominirana za Zlatnu loptu! Eto, zbog svega sam se u Zurichu, zajedno sa Darijom, osjećao uzvišeno, pogotovo primijetivši kako su nas svi gledali sa puno više respekta...

Inače, taj ponedjeljak je protekao u ludom ritmu...

-Ono što se vidi na televiziji prilikom prijensa je kraći i (naj)bolji dio priče, ali cijeli je dan frenetičan i prepun malih značajnih situacija. U službenom hotelu sreli smo mnoštvo velikih imena nogometa i svih doba, sve što je danas značajnog statusa u globalnom okviru ovog sporta, bilo je tamo. Imali smo dosta kontakata, razgovora, ugodnih druženja. Osobito mi je drago što je Luka Modrić i u ovoj glamurnoj atmosferi bio točno onakav kakav i jest, skroman i ponizan. Naši kolege iz FIFProa su oduševljeni njegovom neposrednošću i pristojnošću, dojmom dječjački sretnog i jednostavnog momka...

Sve je to, dakle, tako sjajno izgledalo da na kraju ne možemo a da ne poželimo isto ozračje i u siječnju 2017. godine. Sa hrvatskim štitom na svečanosti svjetskog nogometa i najboljih pojedinaca...

PROŠLA JE GODINA BILA VRLO PLODNA U RADU, A O ČEMU SU IZVJEŠTENI PRISUTNI NA SKUPŠTINI HUNS-A

ŠTO JE NAJZNAČANIJE UČINJENO U 2015. GODINI

PREDSJEDNIK I GLAVNI TAJNIK HUNS-A IZVIJESTILI SU NAZOČNE O MNOŠTVU DOGAĐANJA U 2015. GODINI, A POSEBNO SU ISTAKNULI SLJEDEĆA:

▶ u veljači je održana dvodnevna radionica na temu upisivanja i animiranja kandidata za **FIFPro Online Academy** (UCN-Danska) na kojem je sudjelovao Sandro Šoronda, zaposlenik HUNS-a,

▶ **HUNS** je preporučio svim profesionalnim sportašima online studiranje na UCN sveučilištu u Danskoj, a preko svoje međunarodne udruge FIFPro-a ove godine omogućio

pristup studiju profesionalnim sportašima **Mati Dragičeviću, Morisu Kuhti, Filipu Boraku, Mateju Mlakiću, Tomislavu Prekratiću i Dini Kresingeru**

▶ u suradnji sa FIFPro-om HUNS je proveo akciju „**Say No To Match Fixing**“,

▶ **28. i 29. siječnja** glavni tajnik HUNS-a boravio je u Ateni na generalnoj skupštini FIFPro-a za europsku diviziju

▶ U mjesecu travnju izašao je prvi broj časopisa „**Nogometaš**“, kojega izdaje HUNS

▶ **HUNS** je u suradnji s Udrugom za dobrobit i zaštitu životinja Indigo pokrenuo kampanju pod nazivom Sportske njuške u cilju promoviranja odgovornog vlasništva i aktivnog bavljenja sa psima. HUNS i Udruga Indigo posjetili su sve klubove 1.HNL te predstavili navedenu kampanju.

► Hrvatska udruga “Nogometni sindikat” i Visoka škola za menadžment i design **ASPIRA (Split)** potpisali su sporazum o suradnji, te će članovi HUNS-a moći online studirati (Sportski management) na ASPIRA-i po povoljnijim uvjetima.

► HUNS je u suradnji sa Sportskim novostima organizirao proglašenje najboljih igrača protekle sezone u hotelu Westin 2. lipnja 2015. g., tzv. „**Nogometni oscar.**“ Najbolje igrače su u nekoliko kategorija birali prvoligaški nogometaši, pomoćni treneri i glavni treneri. U kategoriji najboljeg igrača Hrvatske, uvjerljivo prvo mjesto sa **168 glasova** odnio je **Luka Modrić**, najbolji mladi igrač Hrvatske bio je **Marko Pjaca** sa **76 glasova**, najbolji igrač 1.HNL bio je Marko Pjaca sa 68 glasova, najbolji vratar bio je **Ivan Vargić** sa 67 glasova, najbolji sudac bio je **Bruno Marić** sa 93 glasova, najbolji

trener bio je **Zoran Mamić** sa 7 glasova. Posebnu nagradu “**Dobri duh hrvatskog nogometa**” dobio je **Davor Vugrinec**. Idealna momčad 1.HNL za sezonu 2014/2015 je u sastavu: **Livaković, Tomečak, Mitrović, Lešković, Leovac, Pavičić, Čorić, Ademi, Radonjić, Henriquez, Pjaca.**

► Hrvatska udruga “Nogometni sindikat” omogućila je svim bivšim igračima iz Hrvatske koji su nastupali u Francuskoj nogometnoj ligi da ostvare pravo na ušteđevinu ili mirovinu.

► **Goran Ljubojević** i **Vedran Nakić** dobili su AP Degree diplome (120 ECTS) na UCN – Sports Management (FIFPro Online Academy)

► HUNS je podržao i sudjelovao na obilježavanju **Dana darivatelja krvi**

► od 25. lipnja do 4. srpnja HUNS je organizirao prijateljske utakmice za igrače bez ugovora (slobodni igrači), a od kojih je formirao tzv. „**Ekipu HUNS-a.**“ Sudjelovao je 16 igrača, igrače su pratili trener Ivica Landeka i njegov pomoćni trener Goran Marić. „Ekipa HUNS-a“ je odigrala prijateljske utakmice s prvoligašima NK

HUNS
HRVATSKA UDRUGA
NOGOMETNI SINDIKAT

▶ Glavni tajnik HUNS-a **Mario Jurić** sudjelovao je 18.11.2015.g u Bruxelles-u na izvanrednoj skupštini **FIFPro-a Division Europe**.

▶ 19. studenog, glavni je tajnik boravio u Brüsselu, na socijalnom dijalogu pred Europskom komisijom.

▶ HUNS je među igračima 1. HNL proveo glasovanje za **World Team u organizaciji FIFPro-a i FIFA-e**.

Na kraju ove točke dnevnog reda, sudionici su se sa posebnim pijetetom prisjetili igrača i nogometnih djelatnika koji su ih napustili (Goran Brajković , Ismet Hadžić , Dragan Holcer, Božo Bakota, Davor Sever, Ivica Hlevnjak Bukle)

PLAN AKTIVNOSTI ZA 2016.G

- ▶ izdavanje časopisa „ Nogometaš „ u izdanju HUNS-a,
- ▶ sudjelovanje na gala večeri FIFA FIFPro Ballon D'Or
- ▶ organizacija projekta „Nogometni oscar“,
- ▶ organiziranje kampa i prijateljskih utakmica za igrače bez ugovora, po uzoru na FIFPro,
- ▶ sudjelovanje u humanitarnim projektima
- ▶ sudjelovanje u aktivnostima radi provođenja projekta „online studiranje u Danskoj“
- ▶ održavanje aktivnosti (prijateljske utakmice, promocija i sl.) radi provođenja projekta „Pokaži rasizmu crveni karton,“
- ▶ aktivnosti radi provođenja projekta „ #GameChangers“
- ▶ aktivnosti radi provođenja projekta „ Reci NE dopinguu!“
- ▶ aktivnosti radi provođenja projekta „ Igrač mjeseca „
- ▶ aktivnosti radi provođenja projekta „ PECULE – francuska mirovina „
- ▶ provesti glasovanje za FIFPro – „Najbolja momčad na svijetu,“
- ▶ održavanje redovne sjednice Skupštine,
- ▶ sudjelovanje na godišnjem Kongresu FIFPro-a
- ▶ sudjelovanje na Glavnoj redovnoj i izvanrednoj Skupštini FIFPrpo division Europa
- ▶ sudjelovanje u radnim skupinama pri Europskoj komisiji u Bruxelles
- ▶ sudjelovanje na radionici FIFPro online academy (Amsterdam, veljača)
- ▶ iniciranje i održavanje sastanaka sa raznim sudionicima u hrvatskom sportu, a posebice nogometu, organiziranje tribina, redovito obraćanje medijima, a sve radi poboljšanja statusa igrača u Republici Hrvatskoj,
- ▶ druge aktivnosti u skladu sa djelatnostima HUNS-a, te financijskim mogućnostima, prema potrebi.

VREMEPLOV: 50 GODINA FIFPRO-A

Svjetsko udruženje profesionalnih nogometaša FIFPro, 15.12.2015.g obilježilo je 50.g postojanja. Puno se toga dogodilo u tih pola stoljeća pa vam tim povodom donosimo Vam najvažnije datume u razvoju FIFPro-a i skrbi za profesionalne nogometaše.

15.12.1965:

Predstavnici francuskih, škotskih, engleskih, talijanskih i nizozemskih nogometaša sastali su se u Parizu sa ciljem uspostavljanja međunarodnog udruženja profesionalnih nogometaša. Roger Blanpain izabran je za prvog predsjednika FIFPro-a, a Jacques Bertrand za prvog Glavnog tajnika.

siječanj 1966:

Englez Bobby Charlton, tada najbolji europski nogometaš, izabran je za predsjednika FIFPro-a.

Lipanj 1966:

Prvi kongres FIFPro-a održan je u Londonu, neposredno prije početka Svjetskog prvenstva u nogometu. Sloboda za nogometaše bio je slogan.

28.2.1968:

FIFPro je službeno priznat kao međunarodno udruženje, osnovano u Parizu, sa ciljem zaštite prava profesionalnih nogometaša u cijelom svijetu.

1972:

Johan Cruyff, najbolji europski nogometaš 1971, 1973. i 1974. godine posjetio je kongres FIFPro-a u Amsterdamu.

27. studeni 1972:

Udruženje francuskih profesionalnih nogometaša sastalo se u Versailles, kako bi razgovaralo o ukidanju postojećeg francuskog sustava za transfere. Neki klubovi prijetili su kaznom igračima koji se pojave na ovom sastanku. Velika solidarnost među igračima.

2.12.1972:

Uprava Lyona suspendirala je osmoricu igrača koji su prisustvovali sastanku u Versailles-u i prebacili ih u rezervnu momčad zbog „loše forme“. Izbio je veliki štrajk – prvi ikada u francuskom nogometu. Nakon intervencije ministra sporta Josepha Comiti-a, igračima je ukinuta suspenzija, obnovljen je dijalog koji je doveo do stvaranja povelje koja je regulirala odnos između klubova, igrača i trenera.

17.5.1985:

Na kongresu u Škotskoj, predložena je rezolucija kojom bi profesionalni nogometaši trebali da imaju pravo na postotak od zarade televizijskih prava. U nekim zemljama ova prava su priznata, u nekima se i dan-danas vodi pravna bitka.

16.2.1994:

Na kongresu u Zurich-u, FIFPro je totalno reformirao svoju organizaciju. Izabrano je novo rukovodstvo (Španjolac Gerardo Movilla, Nizozemac Theo Van Seggelen, Englez Gordon Taylor, Francuz Philippe Piat i Talijan Leonardo Grosso), izrađen je novi statut i predstavljen je novi logo.

15.12.1995:

Belgijski nogometaš Jean-Marc Bosman, uz snažnu potporu FIFPro-a, dobio je na Europskom sudu pravde spor sa svojim klubom, Liege, koji mu nije dozvolio da pređe u francuski Dunkirk, iako mu je istekao ugovor. Nastalo je čuveno „bosmanovo pravilo“, – svaki igrač kome istekne ugovor slobodan je u izboru novog kluba. Nogomet je promijenjen zauvijek...

17.3.1999:

Nakon slučaja Bosman, FIFA je konačno priznala FIFPro kao službenog predstavnika svih profesionalnih nogometaša širom svijeta. Toga dana je predsjednik FIFA-e Sepp Blatter pozvao predstavnike FIFPro-a na razgovore.

1998-2001:

FIFPro se širi i na ostale kontinente, van Europe. Članice postaju zemlje iz Azije, Afrike, Amerike, Oceanije...

2001:

Europska komisija je u suradnji sa FIFPro-om spremila nove propise prilikom transfera nogometaša, a sve su prihvatili FIFA i UEFA. Organizacija FIFPro je direktno uključena u sustav transfera.

2003:

Početak socijalnog dijaloga. Glavni cilj je formiranje kolektivnog ugovora za europski nogomet.

22.6.2005:

FIFPro je organizirao prvi turnir reprezentacija sastavljenih od igrača koji nemaju klub. U Francuskoj su, osim domaćina, učestvovali Engleska, Nizozemska i Portugal.

18.4.2005:

FIFPro je otvorio nove prostorije, u Hoofddorpu, Nizozemska. Otvaranju su prisustvovali i legende svjetskog nogometa, poput Eusebio-a, Butragueno, predsjednika UEFA-e Platini-a.

19.9.2005:

Ronaldinho je izabran za prvog najboljeg svjetskog nogometaša u izboru FIFPro-a. U glasovanju je učestvovalo preko 38 000 nogometaša iz 40 država, članica FIFPro-a. Također, prvi put je izabran idealna momčad – World XI.

2.11.2006:

Predsjednik FIFPro-a Philippe Piat i predsjednik FIFA-e Sepp Blatter potpisali su memorandum razumijevanju, čime je dodatno ojačana suradnja.

11.10.2007:

Isti sporazum Piat je potpisao sa predsjednikom UEFA-e, Michel Platinijem.

12.7.2008:

Reprezentacija Francuske, svjetski prvak 1998, slavila je 10 godina od fenomenalnog uspjeha utakmicom sa ekipom ostatka svijeta, koju je sastavio FIFPro

7.2.2011:

FIFPro je u suradnji sa udruženjem nogometaša istočne Europe objavio takozvanu „Crnu knjigu“, u kojoj su dokumentirani brojni problemi igrača iz istočne Europe – neisplaćenih plaća, preko ucjenjivanja od strane kluba, tjeranja igrača da sudjeluju u namještanju utakmica, do rasizma.

8. – 10.10.2012:

Na kongresu u Washington-u, Hrvatska udruga „Nogometni sindikat“ (HUNS) je postao punopravan član FIFPro-a. Pored HUNS-a, članovi su postali još Crna Gora, Češka i Ukrajina.

13.5.2013:

Otvorena je nova, moderna FIFPro poslovna zgrada u Hoofddorpu.

3.6.2014:

FIFPro je predstavio projekt „Don't fix it“, i okarakterizirao borbu protiv namještanja kao jedan od svojih prioriteta.

18.2.2015:

Prvi diplomirani studenti FIFPro Online Academy

NEKADAŠNJI LIJEVI BEK DINAMA I BROJNIH HNL KLUBOVA IGRAO JE I U FRANCUSKOJ. ZAHVALJUJUĆI INICIJATIVI HUNS-A, KRISTIJAN POLOVANEC JEDAN JE OD ONIH KOJI JE OSTVARIO PRAVO NA NOVAC IZ FONDA PECULE-A

NISAM MOGAO VJEROVATI KAD SU ME IZ BANKE ZVALI ZA UPLATU

Pripadao je generaciji 1979', u kojoj je, među ostalima, bio i članom mlade reprezentacije na svjetskom prvenstvu u Nigeriji. Kristijan Polovanec bio je vrlo dobar igrač, pozicioniran na onom mjestu kojeg se godinama u Hrvatskoj drži deficitarnim. Lijevi bek izrastao u školi Dinama, igrajući za sve kategorije Modrih, uključujući seniorsku, isticao se sjajnim fizičkim potencijalima. Bio je motoričan, izdržljiv, snažan, što mu je omogućavalo kontinuirano prodiranje po lijevom boku. Treneri su međutim smatrali da tehničko-taktički mora biti bolji, tko zna, možda je baš takav stav i malo strpljenja, doprinijelo da Polovanec ne ostvari značajniju karijeru. No, kad se pogleda unatrag može biti zadovoljan.

Nakon Dinama igrao je u nizu HNL klubova, Istri, Varteksu, Međimurju, Interu i drugima, uvijek kao prvotimac i igrač od povjerenja trenera. Dvije godine Polovanec je nastupao i u francuskom Libourne-Saint-Seurin. Radi se o klubu druge lige te zapra-

vo ključnom povodom ovom razgovoru. Bivši je nogometaš naime, slijedom uplaćivanja u fond PECULE, jedan je od onih koji je imao pravo na naknadu po završetku karijere. Ono što mu se činilo samo kao dobra želja postala je stvarnost...

No, Polovanec, prije svega, gdje ste sada i čime se bavite?

-Eto me u Sesvetama. Trenutno sam trener u istoimenom nogometnom klubu NK Sesvete, vodim kategoriju juniora 2.“

Znači, krenuli ste u trenerske vode. Kako vam se čini taj poziv iz sada ipak drugačijeg kuta u odnosu na igračke dane?

-Moja trenerska karijera za sada ide, kako se obično kaže, svojim tokom. Završio sam na Akademiji trenera HNS-a tečaj za A licencu, i sada kroz stažiranje u seniorskoj kategoriji NK Sesvete pripremam se da kroz određeno vrijeme skupim dovoljno iskustva da bih mogao upisati završni korak stručnog obrazovanja, za UEFA - Pro licencu.“

Iskustva vam ne manjka u brojnim klubovima gdje ste nakon matičnog Dinama igrali?

-Je, igrao sam osim u Modrom dresu i za Varteks, istru, Inter, slovačku Žilinu, francuski Libourne, Croatiu Sesvete, Koper, Radnik Sesvete. No, kako ste rekli, iskustvo igrača se bitno razlikuje od trenerskog. Zato je dobro skupljati novo iskustvu kroz stažiranje.“

Vratimo se vašim igračkim danima. Pretpostavka je da ste u toliko klubova HNL-a nailazili na razne probleme u radu i odnosnu obaveza – prava?

-Bilo ih je naravno. Najveći i najčešći problem bila je naplata ugovornih rata. Uvijek je bilo ono mučno povuci - potegni, nekakva jalova pregovaranja gdje bi na kraju ja bio taj koji bi oprostio, bolje rečeno izgubio novce, samo da bih u zamjenu dobio čiste papire za lakšu potragu novog kluba. Mogao bih kazati i potragu bolje i sredine. Karijera, znamo svi, brzo prohujala, a poslije nažalost mnoštvo igrača nađe

nao porazan i zabrinjavajući podatak kako čak 50% nogometaša poslije karijere bankrotira. To me iskreno rečeno uopće ne čudi. Ne mogu svi biti treneri, a malo nas igrača ima neki rezervni plan. Zato pozdravljam hvalevrijednu alternativu kao što je on line studij u Danskoj, a koju sada nudi HUNS. Od velike je važnosti da se igrači obrazuju i tako imaju adut više u promišljanju svoje sigurnije budućnosti.“

Kako je uopće došlo do vaše intenzivnije suradnje sa HUNS-om?

„Velikim dijelom zasluga je to mog dragog prijatelja, glavnog tajnika HUNS-a Marija Jurića. Sa entuzijazmom me upoznao s tematikom i detaljno uputio u rad HUNS-a. Objasnio mi je na koji način žele pristupiti igračima to jest pomoći im da uz njihovu stručnu pomoć lakše riješe probleme vezane uz ugovore sa klubovima. Prepoznaje se da kroz svoje projekte žele biti servis igračima. Iz tog sam razloga sa zadovoljstvom pristao biti i trener u Kampu igrača bez ugovora, što je također hvalevrijedna akcija i konkretan doprinos pomoći igračima bez kluba.“

Vi ste jedan od onih kojima je HUNS skrenuo pažnju, i ponudio pomoć, da ostvari naknadu iz francuskog fonda PECULE. Kako ste se osjećali kada vam je došla up-

... sam već bio zaboravio na sve to, vjerojatno podsvjesno naviknut da dobre vijesti kasnije naplate u karijeri rijetko stižu, sve dok me jednog dana nisu kontaktirali iz banke. Rekli su da mi je iz inozemstva sjela određena svota novaca, i to me doista oduševilo. Nije stvar samo u novcu, koji uvijek dobro dođe, nego i u osjećaju da netko brine za igračeva prava i onda kada je zaključio karijeru i kad zapravo nitko više na njega ne misli. Zato i ovim putem iskreno još jednom zahvaljujem HUNS – u i njegovim ljudima, koji su mi na najkonkretniji način pokazali kako mogu i žele pomoći bivšim igračima.“

Preporučili biste svakako tu suradnju sa HUNS-om i drugima?

„Definitivno! Moja je preporuka da se u vezi bilo čega vezanog uz nogomet savjet i pomoć mogu zatražiti u HUNS-u. Kamo sreće da sam u prošlosti i karijeri imao takvog partnera. No, i sada se, iz mog primjera, vidi da uz pomoć stručnih ljudi lakše dođete do određenog cilja.“

Spomenuli ste loša iskustva iz prošlosti, vjerojatno biste imali više sreće u ostvarenju svojih prava da je ovakva Udruga postojala prije?

„Naravno, pogotovo kad si mlad i neiskusna po pitanju ugovora u klubu ili ugovora o radu, a nisi savjetovan od nekoga tko to je u tome stručan, dospiješ u probleme. Nisi zaštićen i ovisiš o puno faktora koji ti na kraju mogu jako utjecati na tijek karijere. Da ne govorim o “Kampu za igrače bez ugovora” HUNS-a, koji ti omogućuje vrhunski trenažni proces i odigravanje utakmica u ljetnom prelaznom roku kad si bez kluba i prepušten sebi. Još sada se sjetim kilometara i kilometara pretrčanih u šumi... Ovako, osim trenažnog procesa kao da si u klubu, oni koji nisu iz Zagreba imaju osiguran i smještaj u najboljim hotelima i sportsku prehranu. Sve to bez naknade! Nekad djeluje nestvarno za HNL navike takav program. Kampom sam posebno impresioniran jer sam sudjelovao u njegovoj provedbi i kao trener. Moram reći kako je i meni to bilo pozitivno iskustvo jer sam po prvi puta vodio seniorsku momčad. Jednostavno na “Kampu” su svi dobitnici.“

Hvala na razgovoru!

„Hvala vama i pogotovo jedno veliko hvala HUNS-u. Ispred svih igrača, jer mogu reći da ste postali uistinu njihovi pravi prijatelji, a ne samo partneri. Tu prije svega mislim na ljude koji pomažu igrači u nevolji, daju prave savjete i bore se za rješenje kao da je to njihova osobna stvar. Zato, svaka čast HUNS-u!“

... u ozbiljnim egzistencijalnim problemima...“

Klasična priča o nogometu i nogometašima, dok igrač si važan, nakon toga...

„Je, nakon toga si prepušten sam sebi. Ne kaže se badava kako igrač umre dva puta. Simbolično prvi put kad službeno završi aktivnu karijeru, drugi puta kada se to kao i svim običnim smrtnicima doista i dogodi. Upravo sam od vaših ljudi, u HUNS-u, saz-

lata iz Francuske?

... - Iznenaden! To je najbolji opis. Dakako pozitivno iznenaden. Još prije godinu dana sam pričao sa bivšim suigračem iz kluba za koji sam igrao u Francuskoj u vezi PECULE - a. Nakon što me kontaktirao Mario Jurić i objasnio mi situaciju počeo sam nekako vjerovati u to. Poslali su mi formulare koje sam popunio i vratio im. To je bilo sve što sam morao napraviti. Moram priznati da

NEKADAŠNJI VRSNI NAPADAČ MATE DRAGIČEVIĆ JEDAN JE OD ONIH KOJI SU UZ POMOĆ HUNS-A OSTVARILI SVOJA ZAOSTALA PRIMANJA, A K TOME KORISTI I BLAGODAT FIFPRO ONLINE ACADEMY ZA OBRAZOVANJE

DA JE U MOJE VRIJEME BILO HUNS-A, NE BIH IZGUBIO TOLIKO NOVCA ZBOG NEOGDVORNOSTI KLUBOVA

Nekadašnji vrsni napadač, koji se rodio prije 37 ljeta u Makarskoj, imao je dugu i osebnju nogometnu karijeru. Mate Dragičević rano je došao u Zagreb i ozbiljniji nogomet počeo igrati u Inter Zaprešiću, da bi ga kasnije put vodio u brojne HNL prvoligaše, Rusiju, Australiju, Slovačku, Albaniju, Iran, BiH... U gotovo dva desetljeća igranja posve je logično da je doživio lijepih ali i nogometno lošijih trenutaka, pogotovo na planu statusa i dobivanja onog što je ugovorno zasluživao. Iz današnjeg kuta umirovljenog nogometša, Dragičevićeva iskustva su dobra poruka mladim nogometšašima...

Odakle stižu te poruke?

-Evo me trenutno u Zagrebu. Student sam na FIFPro Online Academy - UCN - Sports Management. Organizirao sam se tako da jedan dio godine budem ovdje a od svibnja do kraja ljetne sezone sam na moru, gdje se bavim turističkim djelatnostima.“

Karijera je bila duga, što sada kad nema aktivnog igranja?

-Nogomet sam aktivno igrao do prije par godina. Sada igram samo rekreativno, i to za veterane Hrvatski Dragovoljac i Auto Klub Siget. Točno je da mi je karijera bila duga. Počeo sam igrati u Makarskoj u HNK Zmaj da bi sa 16 godina preselio u Zagreb i započeo profesionalnim nogometom. Najvažniji u tom razdoblju a i u cijeloj karijeri bio mi je, danas nažalost pokojni ,Zdravko Jurčić Miš. Bio je stvarno vrhunski nogometni znalac, od koga sam najviše naučio i koji me uspješno vodio kroz dobar dio moje karijere.“

Dojam je da ste najbolji dio karijere imali u Šibeniku, iako ste igrali u Dinamu, Hajduku i Rijeci?

-Istina je, potpunu sam afirmaciju stekao u HNK Šibeniku, nakon kojeg sam otišao u

Dinamotezatom u Hajduk. Sa Poljuda, gdje sam osvojio i naslov prvaka, otišao sam u Rusiju, u klub Khimki gdje smo osvojili prvo mjesto drugog stupnja natjecanja i izborili ulazak u Premijer ligu. Usljedile su epizode u NK Puli, australskom Perthu, osvajanje prvog mjesta sa Persepolisom u Iranu, odlazak u Zrinjski u BiH te Slovačku i Albaniju.“

Sasvim je sigurno bilo problema u statusu, naplati zarađenog, kao i brojnim kolegama?

-Uvijek sam kroz nogometnu karijeru isticao “želim igrati, samo igrati!” Lopta mi je značila sve. To je zapravo moto mog života. Ali igračka karijera, i sam nogomet, su puno više od same utakmice, golova, klubova. Jako je teško igraču naći nekoga tko bi ga uspješno i iskreno vodio. Gledaju se isključivo privatni interesi, koji se stavljaju ispred nogometne satisfakcije i osobnog igračevog zadovoljstva. Novac je počeo imati preveliki utjecaj na sve.“

U jednom ste dijelu karijere ipak naišli na alternativu, kad je u i pitanju iskren partner i pomoć, HUNS?

-Točno. Do suradnje je došlo kada mi je dugogodišnji prijatelj i kolega, tajnik HUNS-a Marijo Jurić, iznio svoj plan o osnutku udruge. Znao sam da je to super ideja i da će mnogo pomoći igračima. Ali isto tako sam znao da ga čeka jako težak posao. Drago mi je vidjeti da su se stvari pomaknule prema naprijed i da su sad igrači kudikamo bolje zaštićeni nego prije 10-15 godina, kada su se klubovi ponašali kako su htjeli, a igrači skoro da nisu imali nikakva prava.“

Kakav je osjećaj dobiti svoj novac nakon pravne borbe i podrške sindikata?

-Naravno da je velika satisfakcija i zadovoljstvo dobiti svoj novac , pošteno

zarađen. Drago mi je vidjeti i da se ljudi koje vode klubove, prestanu ponašati kako im odgovara i da shvate kako i oni imaju obveze ko i igrači, pravila koja moraju poštivati.“

Što preporučate igračima u svim tim peripetijama?

-Mislim da je najvažnije imati nekoga, kome se u određenom trenutku kao igrač možeš obratiti i tko ti stvarno želi i može pomoći, jer za to ima znanje. Meni je HUNS jako pomogao u savjetima, u odabiru odvjetnika koji me uspješno vodio kroz cijeli postupak, tako da sam iznimno zadovoljan sa pozitivnim rješenjem cijelog mog slučaja. Mislim da bi svi igrači trebali biti članovi udruge, jer za neznatnu članarinu dobiju nekoga kome se mogu obratiti u bilo kojem trenutku i problemu, što jako puno znači. Govorim iz svojih loših iskustava, jer jako sam puno izgubio upravo zato što se nisam imao nisam imao kome obratiti da me pravilno uputi i zaštititi ispred klubova. Pogotovo kad sam bio mladi.“

Zato savjet svim igračima, a pogotovo mlađima: u karijeri ima uspona i padova, te se treba bolje pripremiti na ovo drugo. Nemojte čekati da vas problemi iznenade. Karijera brzo prođe i pokušajte raditi što manje nepotrebnih grešaka iz neznanja ili lijenosti da se na pravu adresu obratite za pomoć. Mislite i zaštitite se unaprijed! I dakako, nemojte propustiti priliku da steknete obrazovanje sa FIFPro OnLine Academy. Jednog dana biti će vam i te kako potrebna diploma...

#GAME CHANGERS | FIFPro
World Players' Union

PRESS RELEASE

FIFPRO I HUNS NAJAVLJUJU POKRETANJE #GAMECHANGERS GLOBALNU INICIJATIVU ČIJI JE CILJ PROMOCIJA NOVE VIZIJE ODRŽIVOSTI NOGOMETA KAO IGRE

FIFPro organizacija koja širom svijeta zastupa 65.000 profesionalnih nogometaša danas pokreće #GameChangers, inicijativu za promicanje nove i održive vizije nogometa kao igre.

FIFPro Shema koja uključuje članova sindikata diljem svijeta nastoji riješiti krizu upravljanja koja je podkopala ugled profesionalnog nogometa. Unatoč ogromnom rastu prihoda, sportski i financijski rascjep između najbogatijih i najsiromašnijih klubova i liga dalje raste. U isto vrijeme obzirom na brzinu gospodarskog napredka učinkovitost ravnopravnog upravljanja izostaje što nije prihvatljivo.

Dvadeset godina nakon Bosman-ovog rješenja FIFPro svoj rad temelji na zaštiti prava igrača i rješavanju sportskih i financijskih razlika s kojima su klubovi i lige suočene na dnevnoj bazi.

Theo van Seggelen, tajnik FIFPro, rekao je: "Danas je naša industrija suočena s neadekvatnim upravljačkim strukturama koje su dopustile uvredljive poslovne prakse a nisu uspjeli zaštititi igrače i nisu uspjeli biti odgovorni prema klubovima i navijačima. Vrijeme je za promjene."

Neuspjeh postojedeg sustava transfera je uzrok lošeg upravljanja najviših nogometnih struktura. Sustav transfera ne uspijeva u svom cilju da

pravedno prihode od nogometnih transfera redistribuirati unutar nogometne piramide. Umjesto toga on potiče financijske špekulacije koje ignoriraju prava igrača što je nedopustivo. To dovodi do trgovine maloljetnicima i špekulativnih otkupa od strane klubova od čega najvedu korist ima treća strana a ne nogomet.

#GameChangers ima cilj pomoći igračima, klubovima, navijačima i ostalim dioničarima da nogomet kao igra ostane održiva za sve. "Predugo su FIFA, nacionalni savezi i klubovi ignorirali sve te obveze. #GameChangers je prekretnica. To je vrijeme za nas da djelujemo odlučno i radimo zajedno sa svim dionicima u razvoju bolje vizije za budućnost ove igre na temelju kolektivnih ugovora između igrača i sportskih administratora. Trebamo sustav koji je pravedniji i koji zadovoljava suvremene potrebe nogometne industrije", **dodao je Theo van Seggelen**

Lansiranje #GameChangers inicijative je rezultat temeljite analize mnogih problema s kojima se suočava nogomet već godinama i nedostatka motivacije u rješavanju uzroka tih problema od strane nogometne industrije.

#GAME CHANGERS | FIFPro
World Players' Union

OVE SEZONE JE HRVATSKI PRVAK OSTAVIO NEMJERLJIVO BOLJI DOJAM NEGO U PRETHODNIM NASTUPIMA U LIGI PRVAKA

foto: gnkdinamo.hr

DOBAR TEMELJ IDEJE KAKO ŽIVJETI EUROPU

foto: gnkdinamo.hr

Dinamo u Ligi prvaka!? Hrvatska je javnost, zajedno s navijačima maksimirskog kluba, navikla na puko sudjelovanje Dinama u najelitnijem nogometnom natjecanju. Za ovosezonsko izdanje primjenjiva je međutim narodna uzrečica: "kako smo se nadali, dobro smo se udali!"

Hrvatski prvak, formalno je, u natjecateljskom smislu, ponovno bio prolaznik. No, ovom prigodom nije upamćen po obaranju svih mogućih negativnih rekorda u Ligi prvaka. Štoviše, Dinamo je, uz solidne igre, ostvario i jednu pobjedu. Ali, ne bilo kakvu. Po prvi puta, od hrvatske samostalnosti, Dinamo je pobijedio engleski klub. I to Arsenal! 2:1!! Najveći epitet hrvatskom prvaku zapravo je dao Arsene Wenger. Premda ljut zbog

neplaniranog gubitka bodova, zajedljivim je engleskim novinarima, menadžer "topnika" priznao:

- Nismo podcijenili Dinamo!

Wenger se poslije utakmice žalio na suđenje. Zbog isključenja Girouda. Mada je Dinamo tada već imao rezultatsku prednost (1:0). Wengerove su riječi međutim zvučale "šuplje". Neovisno je li sudačka odluka bila ispravna ili ne, između Arsenala i Dinama postoji – klasna razlika. Pozivati se na dvojbenost arbitrove prosudbe, doima se "klimavam alibijem". Čak i za dugovječnog menadžera Arsenala. Uostalom, igrači hrvatskog prvaka, uoči sruza s renomiranim londonskim klubom imali su tek jednu želju: samo da se ne osramotimo! Na koncu su posramili ugledne goste...

No, maksimirska je priča dobila i neočekivani nastavak. Dopinška je komisija UEFA-e pronašla nedopuštena sredstva u urinu Arijana Ademija. Saznavši za vijest iz Nyona, Wenger je poentirao: - Naš poraz nije regularan. Tko zna koliko bi još Dinamovih igrača bilo pozitivno na testu...

Poslije utakmice urin su dala naime samo dvojica. No, na tragu Wengerovih sumnji, WADA (Svjetska anti-doping agencija) naknadno je uzela uzorke još desetorice Dinamovih igrača. Svi testovi bili su međutim – negativni. Otuda i (maksimirski) zaključak: Ademi se vjerojatno "zarazio" na pripremama makedonske reprezentacije! Nažalost, ostala je sjena na jednoj veličanstvenoj večeri Dinamove momčadi. A suspenzijom Ademija (u međuvremenu

je sankcioniran četverogodišnjom zabranom igranja profesionalnog nogometa) skelet Dinamove formacije značajno je izgubio na čvrstoći.

Posebice je to bilo uočljivo u dvobojima protiv grčkog Olympiakosa. Dinamo je praktički bio ravnopravan suparnik grčkom prvaku. U obje utakmice. No, u Maksimiru je, portugalski vratar Eduardo primio "nemoguć gol": iz mrtvog kuta, kroz noge!? Pobjednika je odlučio upravo spomenuti pogodak. Nakon što su igrači domaće momčadi dvaput, umjesto mreže, pogodili okvir suparničkih vratiju.

U Pireju, Dinamo je nogometnim žargonom izgledao kao "ozbiljna momčad". Poglavitito prvih 60 minuta. A onda je uslijedio – deža vu. "Crna rupa" u izvedbi. Dinamo je ispustio vodstvo. Olympiakos je imao jedanaesterac za preokret. Eduardo se međutim rehabilitirao za maksimirski propust: "skinuo je penal"... Ali, u završnici novi porblemi za Zorana Mamića. Reprezentativac Josip Pivarić pomalo je naivno zaradio isključenje. Bez važne obrambene karike, ali i potrebne koncentracije, "modri" su u sudačkoj nadoknadi kažnjeni...

Dojam kako se Dinamo može ravnopravno nositi s grčkim prvakom devalvirao je, u konačnici – rezultat. Upravo, u dvobojima protiv Olympiakosa, "modrima" se ugasila tinjajuća ambicija kako bi mogli nakon 46 godina proljeće dočekati u Europi. Pobjeda protiv Arsenala proizvela je naime (ne) realna očekivanja da bi Dinamo mogao proći skupinu Lige prvaka.

U dvije utakmice ovog ciklusa maksimirska je momčad samo statirala: na travnjaku Allianz Arene i na Emiratesu. Dinamu je Bayern "uvalio petardu". Poprilično lako. Greške kakve u HNL-u ostaju nezapažene i nekažnjene, u Münchenu su uočene i naplaćene. Brutalno. Dinamova je momčad utjehu pronašla u činjenici da i bolji klubovi protiv "bavarskog stroja" nemaju nikavih izgleda. Nekoliko dana nakon Zagrepčana na Allianz Areni je gostovala Borussia iz Dortmundu. Epilog: 5:1! Dakako, za Bayern.

Bez nade i izgleda Dinamo je bio i protiv

Arsenala. Na Emiratesu. Iako su se uoči utakmice "modri" hrustili kako će igrati za predsjednika i kapetana! Izvršni predsjednik Zdravko Mamić londonsku je utakmicu pratio u istražnom pritvoru, a Disciplinska komisija UEFA-e Ademija je osudila na "četverogodišnju robiju".

Dinamo je od Arsenala (za)primio – "tri laka komada". Uz sveruširenu konstataciju: hrvatski je prvak u Londonu dobro prošao! Posljednja utakmica razigravanja u skupini, između Dinama i Bayern, praktički nije imala nikakvu specifičnu težinu. Uloge su bile unaprijed podijeljene. Bayern je kao prvak prošao u drugi krug, a Dinamo se oprostio kao – posljednjeplasirani. Rasterećena domaća momčad odigrala je solidnu utakmicu. Pep Guardiola ponešto je kombinirao sa sastavom. Tek u nastavku utakmice ubacio je Roberta Lewandowskog...

Poljak je s dva pogotka riješio utakmicu. No, Zagrepčani su dobili komplimente. Od Guardiole i igrača njemačkog kluba. Dostojan otpor Dinamo je imao priliku konkretizirati kroz nekoliko prilika. Protiv suparnika takve kvalitativne razine domaći su nogometaši stvorili iznenađujuće puno šansi (tri ili četiri obećavajuće situacije). Nijednu međutim nisu materijalizirali. Spomenuta činjenica de facto je odgovor na Dinamov nastup u Ligi prvaka tijekom (još) aktualne sezone. Maksimirski su nogometaši kroz igru još donekle održavali privid ravnoteže i uvjerenja kako se mogu nositi s objektivno kvalitetnijim suparnicima. Ali, nisu uspijevali premostiti problem realizacije. Samo jednom su uspjeli postići gol iz prve izrađene situacije (uz veliku naklonost sreće). To je bilo u prvom susretu, protiv Arsenala, kada je Pivarić (uz pomoć suparničkog igrača) priskrbio "modrima" vodstvo.

Kada u susretima s protivnicima poput Bayern, Arsenala, pa i Olympiakosa, propustite šansu ili dvije, veliko je pitanje hoće li se treća uopće pojaviti. A to su detalji koji čine razliku na razini Lige prvaka.

Nastup u ovosezonskom izdanju Lige prvaka, Dinamovoj bi momčadi mogao značiti dragocjeno, pa i neprocijenjivo iskustvo. U kontekstu ovogodišnjeg možebitnog proboja u nogometnu elitu. Dakako, pod uvjetom da će maksimirski klub sačuvati igračku kvalitetu (a eventualno ju i osnažiti). Ambicije neprijeporno, nisu upitne...

foto: gnkdinamo.hr

foto: gnkdinamo.hr

PRVI DIO SEZONE U HNL-U DONIO JE NAPOKON VIŠE NEIZVJESNOSTI U BORBI ZA VRH, UZ ONU TRADICIONALNU ZA OSTANAK U LIGI

IMA LI RIJEKA DOISTA SNAGE DETRONIZIRATI DINAMO O DATI ĆE PRIJELAZNI ROK

Lajt-motiv jesenskog dijela sezone u Prvoj HNL predstavljalo je pitanje: mogu li Rijeka i(li) Hajduk ugroziti desetogodišnju dominaciju Dinama? Većim dijelom natjecanja upit se činio poprilično razložnim. "Nedodirljivi" Dinamo izgledao je poput rastresenog učenika, kojemu misli neprestano (od)lutaju...

Zagrepčani su zacijelo ambicijama bili više vezani uz europske nastupe, ma koliko se trudili (ponajviše deklaratorno) staviti HNL na vrh liste vlastitih prioriteta. "Modri" su zagubili neočekivano puno bodova tijekom jesenskog dijela sezone. Izgubili su dvije utakmice zaredom: protiv Rijeke i Splita! A čak su šest puta remizirali: u gostima kod Osijeka, Istre, Hajduka i Intera, te doma protiv Hajduka i Rijeke.

U jednom trenutku (nakon poraza od Splita, u Parku mladeži) Dinamo je imao status trećeplasirane momčadi. Takvo što smatralo se nezamislivim uoči početka natjecanja. Poglavitito u kontekstu činjenice da su prošlo prvenstvo "modri" okončali bez poraza.

Pa ipak, Rijeka i Hajduk nisu iskoristili Dinamovu zaokupljenost Ligm prvaka. Slabijim rezultatima u završnici sezone, najizravniji su konkurenti praktički sami vratili maksimirski klub na čelnu poziciju HNL-a. Nakon odigranog 21 kola Dinamo ima dva boda prednosti pred Rijekom i

šest više od Hajduka. A do kraja natjecanja preostalo je još 15 dionica...

Što možemo očekivati od hrvatskih prvoligaša u nastavku prvenstva? Objektivno, teško je za očekivati zaplet u borbi za naslov. Dinamo ima svekoliku prednost pred konkurentima. Posjeduje kudikamo kvalitetniju momčad, organizacijsku moć i besprijekornu logistiku. Rječju, u Maksimiru znaju kako se osvajaju titule...

Nade na Rujevici i Poljudu kako bi Dinamo eventualno mogao ući oslabljen u nastavak sezone čine se nerealnima. Naime, na početku prijelaznog roka kalkuliralo se s mnoštvom imena Dinamovih igrača u kontekstu izlaznih transfera. Poput Ćorića, Soudanija, Schildenfelda, Eduarda, Pivarića, Roga...

Na polovici prijelaznog roka maksimirsku je svlačionicu napustio jedino desni bek Ivo Pinto (Portugalac je za odštetu od 2,2 milijuna funti karijeru nastavio u engleskom prvoligašu Norwich Cityju). No, Dinamov je menadžment promptno reagirao. Praktički, dan prije nego je Pinto formalno potpisao ugovor s

Englezima, u Maksimiru je već angažiran desni bek Maribora, Petar Stojanović. Za 20-godišnjeg slovenskog reprezentativca Dinamo je "iskrcao" dva milijuna eura. Posrijedi je zapravo enormna svota za beka.

Ali, ekonomskom logikom Dinamo je u opisanoj transakciji de facto profitirao. I financijski i kadrovski. Ima milijun eura više u blagajni, a dobio je potencijalno potentnijeg igrača nego ga je imao do sada.

Upravo kroz dva realizirana transfera Dinamo je pokazao supremaciju na hrvatskom tržištu. U "điru" je bio veliki obrtaj sredstava, a radi se praktički o "sporednim igračima" u momčadi. Da se ne uvrijede desni bekovi...

Nakon izopćenja Zdravka Mamića (izvršni predsjednik GNK Dinamo ima sudsku zabranu obnašanja dužnosti) fokus medija tijekom prijelaznog roka usmjeren je prema bratu mu, treneru i sportskom direktoru, Zoranu. On je poprilično autoritativno istaknuo:

- Nemamo namjeru prodavati igrače! Osim ako ne dobijemo "nemoralnu ponudu"...

Ona za mladog vratara Adriana Šempera očigledno nije bila u kategoriji "nemoralnih". Pa makar pristigla sa Stamford Bridgea. Neslužbeno, aktualni engleski prvak, londonski Chelsea za mladog je dinamovca ponudio 2,5 milijuna eura.

U Maksimiru su Engleze hladno odbili. Usput, Dinamo je sa Šemperom potpisao

Prva Liga

petogodišnji ugovor.

Objektivno, Rijeka i Hajduk u transferima ne mogu niti približno pratiti Dinamo. Poglavito u svezi dovođenja igrača. Na obje lokacije sretna bi bila okolnost da sačuvaju trenutačnu momčad na okupu. Što je gotovo nemoguće. Posebice, u poljudskom slučaju.

Ponajbolji Hajdukov igrač protekle jeseni Mijo Caktaš na korak je do prelaska u ruski Rubin (a milijun eura odštete čini skromnom naknadom za odlazak potencijalnog sudionika skorašnjeg Eura). Također i reprezentativni vratar Lovre Kalinić praktički je već na izlaznim vratima Poljuda...

Bez angažmana ozbiljnog napadača (koji bi jamčio barem 8-10 golova po sezoni), Hajduk se teško može upustiti i u borbu za drugu poziciju. I bez otpuštenog Sharbinija, Rijeka izgleda konkretnije i moćnije od Splićana.

Neizvjesnijom se danas čini borba za četvrtu poziciju, posljednju za plasman u Europu. Split 15 kola prije kraja natjecanja ima dva boda više od Lokomotive. Dvojbu oko posljednjeg hrvatskog predstavnika u kvalifikacijama za Europsku ligu mogao bi razriješiti upravo aktualni prijelazni rok. Klub koji će ga racionalnije konzumirati mogao bi biti u prednosti. Pritom, Lokomotiva umnogome ovisi o Dinamovim igračima na posudbi. Trenutačno su šestorica pod ugovorom s "lokosima", no neki, poput Husejinovića, nisu posve sretni "alternativnim životom" na Kajzerici.

Donji dom HNL-a čine **Inter**, **Slaven**

Belupo, **Istra 1961** i **Osijek**. U najboljoj su situaciji Zapešićani. Imaju bodovnu prednost pred konkurencijom i donekle posloženu financijsku situaciju. Prodali su doduše najboljeg strijelca, Makedonca Nestorovskog, ali su uspjeli isposlovati da ostane u Zapešiću do kraja sezone. Drugim riječima, "žuti" su uzeli i ovce i novce (za Nestorovskog su dobili 500.000 eura). Da bi preživio do kraja sezone i Slaven Belupo mora prodavati igračku supstancu. Prema klupskim izvorima najbliže odlasku je veznjak Ljuban Crepulja. I premda djeluje u skromnim uvjetima HNL-a, koprivnički klub djeluje posloženo. I u organizaciji i na terenu. Premda posvemašnji autsajder, momčad Željka Kopača tri puta je tijekom aktualnog prvenstva odigrala neodlučeno s Rijekom. Upravo su Podravci srozali šampionske ambicije Matjaža Keka i njegovih pulena.

Istra 1961 i **Osijek** boluju od iste bolesti. Njihove su tegobe organizacijske naravi, uzrokovane privatizacijom kluba. Čini se kako su Puljani bliže izliječenju. Njihov

gazda, Amerikanac Michael Glover ima nekoliko mjeseci iskustva više u zahtjevnim uvjetima za preživljavanje na terenima HNL-a. Osječki mecena, izvjesni Mađar Meszaros tek treba posložiti organizacijsko ustrojstvo kluba.

Osječani pak imaju neznatnu prednost u svlačionici. Prije su angažirali novog trenera. Doimlje se kako je Zoran Zekić već posložio momčad s kojom kreće u borbu za očuvanje prvoligaškog statusa. Na Drosini, Andrej Panadić tek je započeo potragu za "dobitnom kombinacijom". Objektivno, Istra i Osijek najbliže su ugroženog područja. Odnosno, devetoj poziciji, koja donosi neizvjesnost dodatnih kvalifikacija kroz razigravanje (u dva susreta) s drugoplasiranim klubom u drugoligaškoj konkurenciji.

Kao što je poprilično izvjesno da će Dinamo nastaviti šampionski niz tako je jednako izgledno da će elitno društvo hrvatskog nogometa na kraju sezone napustiti momčad Zagreba. Klub iz Kranjčevićeve u samo godinu dana prošao je preobrazbu – od hita do shita. Do posljednje minute prošlog prvenstva Zagreb je imao plasman u Europu. Gol Leke odveo je Lokomotivu na europski kolosijek. Zagreb se međutim do danas nije oporavio. Štoviše, prometnuo se u – slučaj. Stručni stožer bez vizije, momčad bez samopuzdanja... Posljedično, klub bez bodova. Bez novaca. I bez nade...

IZA IVANA RAKITIĆA
JE GODINA SNOVA,
momčadskih trofeja i
individualnih priznanja

PRIMJER MLADIMA KAKO RAD I SAMOPOUZDANJE DONOSI PLODOVE

Kinezima je 2015. bila godina koze. Nogometnim fanovima – godina Barcelone. Katalonski je klub osvojio sva natjecanja u kojima je sudjelovao. A u momčadi, u kojoj je i 18. igrač – zvijezda, poprilično zapaženu ulogu odigrao je Ivan Rakitić.

Kada mu netko spomene njegovo ime, bivši hrvatski izbornik Slaven Bilić, zadovoljno zaključuje:
- Isplatilo se!

Upravo je Bilić osobno putovao u Basel i pregovarao oko najvećeg transfera u povijesti hrvatske nogometne reprezentacije. Rakitić je naime Švicarac. Rođenjem, ali i nogometnim određenjem. Igrao je u svim uzrasnim kategorijama svoje rodne zemlje. No, u seniorskoj konkurenciji odabrao je Hrvatsku. Prevagnulo je domoljublje obitelji Rakitić. Unatoč prijetnjama ozlojeđenih navijača i prosvjedima Švicarske nogometne federacije. Na račun HNS-a.

S nepunih 28 godina (koje će proslaviti 10. ožujka) Rakitić je odigrao 75 utakmica za hrvatsku reprezentaciju. Pritom je postigao i 10 golova! Posve je izvjesno da će se i Raketa uskoro lansirati u "klub 100", među legende koje su odigrale stotinu i(li) više utakmica za hrvatsku nacionalnu momčad.

Fascinatan je put imao i u klupskoj karijeri. S 19 je godina prevladao Švicarsku ligu i svlačionicu Basela zamijenio onom u Gelsenkirchenu. Cijeli, četverogodišnji mandat odradio je u Schalkeu,

igrajući Bundesligu. A onda potražio novi izazov – u Primeri.

Prevladava dojam kako upravo španjolski nogomet najviše odgovara Rakitićevom senzibilitetu. U samo pet sezona, Raketa je dosegao neslućene visine...

U prve tri godinne postao je ikonom Seville. Kao kapetan i najbolji igrač andaluzijskog kluba podigao je i pehar Europske lige. Očaran njegovim izvedbama bivši je slovenski kapetan, a danas sportski direktor Maribora, Zlatko Zahovič hrvatskog reprezentativca usporedio s jednim drugim Švicarcem:

- Kada gledam Rakitića kao da promatram Federera. Imam dojam da ne može izgubiti nijedan meč. Ivan Rakitić najbolji je vezni igrač Primere!

U svojim recenzijama i promišljanjima Zahovič očigledno nije bio usamljen. Na adresu Seville stigla je ponuda, koja se ne odbija...

Rakitić je preselio u Barcelonu i već u prvoj sezoni izborio standardno mjesto među najvećim nogometnim zvijezdama. Svojim je (ne)očekivano kvalitetnim izdanjima možda i prije vremena umirovio legendarnog Xavija Hernandeza. I s Barcelonom osvojio Ligu prvaka. Uspjeh je začinio vodećim golom u finalu protiv Juventusa (3:1).

Ivan Rakitić postao je prvim nogometašem u povijesti ove igre, koji je u dvije godine, prvo osvojio Europsku ligu, a potom i Ligu prvaka. S dva različita kluba.

- Puno mi ljudi govori – lako ti je biti dobar kada imaš ispred sebe Messija, Suareza i Neymara. No, ne slažem se s njima. Spomenuti su igrači majstori više razine. I ako ostatak momčadi igra za njih onda to znači da su oni to i zaslužili. Ali, to ne znači da je lako ako moram pretrčati pet kilometara više da bi netko od njih imao svoj najbolji trenutak. Ali, napraviti ću to. I više od toga. Da bi momčad pobijedila - istaknuo je Rakitić u interviewu za španjolsku Marcu. Ivanov je način nogometnog promišljanja ideal svakog trenera: altruizam u igri, uz gard pobjednika, te bezgranična podređenost zajedničkom cilju.

ESPN-ov komentator Graham Hunter, nogometaša Barcelone usporedio je s najvoljenijim predsjednikom u povijesti SAD-a.

- Rakitić ima mentalitet Johna F. Kennedyja. Došavši u Barcelonu zapitao se: što ja mogu učiniti za svoj novi klub? Većina bi došla s gardom: što Barcelona može učiniti za mene? Možda se u novinarskom zaključku krije i tajna Rakitićevog brzopoteznog uspjeha u Blaugrani. Ali i velike omiljenosti među suigračima i navijačima Barcelone. Uz naklonost medija: hrvatski je reprezentativac proglašen najboljim veznjakom Barcelone (s prosječnom ocjenom 7,4).

Vrlo brzo prevladao je Rakitić razdoblje aklimatizacije i već u debitanskoj sezoni izravno je sudjelovao u osvajanju pet trofeja. Također je imenovan i među 18 najboljih igrača Lige prvaka. Uz zaključak kroničara: dovođenje Ivana Rakitića iz Seville jedan je od najboljih poslovnih poteza u povijesti kluba!

Neprijeporno je, 2015. bila je definitivno godina Ivana Rakitića. Posebno je upamtio utorak, 20. listopada. Toga je dana saznao kako ga je FIFA-in stručni žiri uvrstio među 23 kandidata za Zlatnu loptu, odnosno najboljeg igrača na svijetu u 2015. Nedugo nakon objave globalne vijesti, Rakitić je

posredstvom društvenih mreža podijelio s obožavateljima i djelio svoje intime. Objavio je kako će po drugi puta postati otac. Dan je zaključio na travnjaku Bate Borisova, u Minsku. Postigao je oba gola za važnu pobjedu Barcelone (2:0) u Ligi prvaka.

Na kraju 2015. Rakitić je zaprimio i dva prestižna hrvatska priznanja. Proglašen je najboljim hrvatskim nogometašem, a onda, u anketi Sportskih novosti, i najboljim sportašem Hrvatske!

- Teško je opisati sve što sam doživio u 2015. Postigao sam maksimalne rezultate i na klupskoj i na osobnoj razini. Ali, kada igrate u najvećem klubu na svijetu onda se samo najviši dosezi i očekuju. Ljudi trofeje u kontekstu Barcelone smatraju nečim normalnim. Meni je čast i privilegija igrati s igračima kao što su Messi, Neymar i Suarez. No, zna se hijerarhija. Leo je u svemu broj 1. Mislim da Barcelona i u 2016. može ponoviti uspjehe iz prošle godine. Osobno pak očekujem da će reprezentacija napraviti iskorak na Euru i proći prvi krug natjecanja. A onda, tko zna... Možemo kao i "vatreni" stići do polufinala. Vjerujem u ovu hrvatsku momčad i izbornika Čačića – istaknuo je Rakitić.

Rakitić u 2015:

Barcelona:

- Španjolska liga
- Kup kralja
- UEFA Superkup
- Liga prvaka
- Svjetsko klupsko prvenstvo

Osobno:

- u najboljoj momčadi Lige prvaka
- naslov najboljeg hrvatskog nogometaša
- Sportaš godine (po izboru Sportskih novosti)

NASTUP NA EURU OČEKUJE SE SA VELIKIM NADANJIMA ZBOG KVALITETE KADRA ALI I NAGLAŠENOG OPTIMIZMA KOJEG EMITIRA IZBORNIK ANTE ČAČIĆ

TEK NA EURU ĆE SE VIDJETI

ŠTO JE OBJEKTIVNI

Kako bi hrvatska reprezentacija izgledala da Euro počinje – sutra? Izbornik Ante Čačić praktički već ima “dream team”, u preferirajućem rasporedu 4-2-3-1: Subašić – Srna, Čorluka, Lovren, Pivarić – Modrić, Brozović – Mandžukić, Rakitić, Perišić – Kalinić. Uz opasku: tu je negdje i Mateo Kovačić, najskuplji igrač u povijesti hrvatskog nogometa. Spomenutih 12 imena (ovisno o zdravlju i formi pojedinaca) jamačno će ostati u fokusu do lipnja kada u Francuskoj ima započeti Europsko prvenstvo.

Kako je hrvatska reprezentacija izgledala na startu Eura 2012? Izbornik Slaven Bilić susret protiv Republike Irske započeo je u formaciji (4-4-2): Pletikosa – Srna, Čorluka, Schilkenfeld, Strinić – Rakitić, Vukojević, Modrić, Perišić – Mandžukić, Jelavić. Razvidno je, stožerni igrači (Modrić, Rakitić, Mandžukić, Perišić, Srna, Čorluka...) Čačićeve koncepcije i tada su bili u funkciji.

Baš kao i dvije godine kasnije, u Brazilu na otvaranju Svjetskog prvenstva. Izbornik Niko Kovač turnir je započeo u sastavu: Pletikosa – Srna, Čorluka, Lovren, Vrsaljko – Modrić,

“*Svjestan sam da imam u rukama najnadareniju generaciju hrvatskih nogometaša.*”

Rakitić–Olić, Kovačić, Perišić–Jelavić. S napomenom da Mandžukić zbog suspenzije nije bio u konkurenciji za utakmicu s Brazilom.

Hrvatska reprezentacija praktički treće natjecanje uzastopno igra s istim skeletom momčadi. Što se tiče igračke zrelosti i iskustva “potomci vatrenih” u Francuskoj trebali bi dosegnuti vrhunac. Kao možebitni zaključak nameće se mišljenje: uspjeh reprezentacije na Euru umnogome će ovisiti o stručnom stožeru i vođenju nacionalne momčadi. Dakle, na izborniku Čačiću, ali i onima, koji su ga izabrali ogromna je odgovornost.

Prema dosadašnjim javnim istupima, izbornik hrvatske reprezentacije ne bježi od

liderske uloge. Štoviše, ističe svoje “poslanje” na Euru:

– Svjestan sam da imam u rukama najnadareniju generaciju hrvatskih nogometaša. Imam u rukama hrvatski nacionalni ponos. Naravno da vjerujem u igrače, u njihovo poštenje i karakter. O njihovoj vrijednosti nije predmetno razgovarati. No, da bismo bili uspješni i ostvarili rezultat sukladan vrijednostima igrača i našim priželjkivanjima potrebno je stvoriti pozitivno ozračje, sinergiju s navijačima – naglasio je Čačić.

Aktualni je izbornik detektirao problem. Uostalom, iskustvo i razliku između pozitivne i negativne vibre uočio je još Čiro Blažević. Izbornik “vatrenih” nejednom je ustvrdio:

DOMET VATRENIH

- Da smo 96. u Engleskoj imali atmosferu kao u Francuskoj dvije godine kasnije nikada ne bismo izgubili od Nijemaca. Izvjesno je da bismo bili europskim prvcima!

Njegovo je razmišljanje uvijek podržavao i kapetan Zvone Boban:

- U Engleskoj smo igrali bolji nogomet i djelovali potentnije kao momčad nego na Svjetskom prvenstvu u Francuskoj. Nažalost, podlegli smo "dječjim bolestima"...

Koliko je ozračje među Hrvatima bilo nezdravo te 96. u Engleskoj najbolje ilustrira činjenica da su mediji, unatoč pobjede nad Turskom (1:0) na startu natjecanja, "poderali" igrače i izbornika. Reprezentativci su odgovorili šutnjom. Boban je čak napisao pismo kojim je replicirao medijima na neshvatljive napade. Bila je to u diplomatskom smislu, svojevrsna – prosvjedna nota.

Poticajnu atmosferu hrvatska je reprezentacija imala u vrijeme Slavena Bilića. Na oba Eura 2008. i 2012. nijednom nisu pokidane niti suradnje i uzajamnog štovanja između reprezentacije (igrača i stožera) te medija. Valja istaknuti kako je presudnu ulogu u premošćivanju mogućeg nesuglasja imao

tadašnji glasnogovornik Davor Gavran. Izbornik Bilić od reprezentacije je stvorio obitelj. A novinari su mu došli kao – daljnji rođaci.

Nažalost, Čačić nema obećavajuću klimu. Nije ju imao niti prvog dana. Već je i uoči inauguracije tretiran i anatemiziran kao – Mamićev čovjek. Koliko je atmosfera zatrovana najslikovitije je dočarao "tajni sastanak" kapetana Darija Srne i predstavnika Torcide, uoči kvalifikacijskog ogleada s Bugarskom. Navijači su od svog idola tražili da – bojkotira reprezentaciju!? Svaki komentar je suvišan.

Uoči Eura najveći problem hrvatske reprezentacije nedvojbeno je odnos čelnika saveza i navijača, koji se neposredno odražava na život i funkcioniranje momčadi. Istovremeno, najveća enigma u reprezentaciji upravo je izbornik. Imponira njegova mirnoća i samosvjest. No, neprijeporna je činjenica da Ante Čačić nikada nije funkcionirao na ovoj razini. Konačno, vođenje klupske i nacionalne momčadi samo je sličan, ali nikako isti posao.

Izbornik hrvatske reprezentacije ima delikatan zadatak pripremiti momčad za turnirski sustav natjecanja. Mora usuglasiti formu 23 kandidata respektirajući njihovu potrošnju energije tijekom sezone i eventualne re-uparacije uslijed ozljeda. Činjenično je stanje, Čačić nikada nije bio suočen s problematikom tako heterogene skupine.

Kao trener Dinama Čačić je vodio 49 utakmica. Ostati će upisano u analima maksimalnog kluba kako nijednom nije ponovio isti sastav. U reprezentaciji takvo što je gotovo neprihvatljivo. Mit o "vatrenima" upravo je nastao na standardizaciji prepoznatljivog načina igre i sastava, kojega su djeca u vrtiću znala napamet.

U konkurenciji Španjolske, Turske i Češke, Hrvatska igračkom kvalitetom sigurno zavrjeđuje plasman u drugi krug (poglavito što će zbog novog formata natjecanja i trećeplasirani biti "u igri"). No, koji je konkretan cilj hrvatske reprezentacije na Euru? U situaciji kada je toliko toga nejasno ili nepredvidivo teško je i cilj uskladiti s realnošću...

FIFPRO I PROGRAM ONLINE STUDIJA JE IDEALNA ŠANSI NOGOMETAŠIMA DA STEKNU FAKULTETSKU DIPLOMU, JER SE MAKSIMALNO PRILAGOĐAVAMA SPECIFIČNOSTI NJIHOVE KARIJERE

UZ MALO VIŠE DOBRE VOLJE DO DIPLOME

Usuradnji s danskim sveučilištem University College of Northern Denmark (UCN), a kako bi nogometasima i svim profesionalnim sportasima omogućili studiranje dok su još profesionalni igrači, FIFPro (svjetsko udruženje profesionalnih nogometas) je razvio edukacijski program FIFPro Online Academy – Sport Management. Radi se o studiju u trajanju od 7 semestara (3,5 g, 180 ECTS bodova) koji se odvija online na engleskom jeziku.

Ključna prednost studija FIFPro Online Academy-a jest što se predavanja snimaju te se mogu online gledati, bilo kada i bilo gdje, sve što je potrebno je internetska veza i računalo, laptop ili tablet. Na taj način, studenti – profesionalni nogometasi i sportasi imaju svu potrebnu slobodu u planiranju i mogu se uz studiranje maksimalno prilagoditi profesionalnim obvezama. Hrvatska udruga „Nogometni sindikat“, ove će godine vršiti upis 4. generacije studenata. Do sada je upisano 13 studenata od čega njih 11 aktivno studira.

Na prvoj godini imamo 6 studenata (Mate Dragičević, Dino Kresinger, Tomislav Prekratić, Matej Mlakić, Filip Borak i Moris Kuhta), na drugoj godini imamo 3 studenata (Srebrenko Posavec, Ivan Jolić i Sandro Šoronda) te na trećoj godini imamo 2 studenata (Vedran Nakić i Goran Ljubojević)

Ulaskom Hrvatske u EU te uz pomoć FIFPro-a, Hrvatska udruga „Nogometni sindikat“ omogućila je ne samo nogometasima, nego svim profesionalnim sportasima ovu

jedinstvenu priliku da studiraju online na engleskom jeziku.

Prvi preduvjet za profesionalne nogometasa je da su redovni članovi Hrvatske udruge „Nogometni sindikat“, te da uredno podmiruju svoje obveze. Cijena školarine za 3.g studiranja je 300 eura i plaća se FIFPro-u, čiju subvenciju su omogućili HUNS i FIFPro (Koliko je to simbolična cijena dovoljno pokazuje podatak da je regularna cijena za studente koji nisu iz EU, cijena jedne godine iznosi oko 9000 eura)

Drugi preduvjet je prijemni test iz engleskog jezika. Test se piše online, vremenski je ograničen te je potrebno ostvariti određeni broj bodova za prolaz, te se testira znanje eng. jezika kroz gramatiku, pravopis, poznavanje riječi.

Nakon što se test uspješno položi, kreće se u postupak prikupljanja dokumentacije. Potrebno je prevesti diplome iz srednje škole i mature ili poslati diplomu od državne mature. Također je potrebno napisati motivacijsko pismo, životopis te ispuniti online prijavu na web stranici UCN-a.

HUNS radi gotovo svakodnevno na animiranju i kontaktu s igračima i potencijalnim studentima, rekalmirajući FIFPro Online Academy na svome Facebook, Web stranici, Twitteru, posjećivanju prvoligaških klubova i direktan kontakt s igračima.

Studiranje se odvija u radu u grupama, grupe se većinom formiraju s studentima koji doalze

iz iste zemlje, radi lakše komunikacije. Tijekom studiranja, pišu se akademski radovi, projekti – Individualni i grupni, testovi. Nakon 1.g studija, potrebno je odraditi praksu u trajanju od 3.mj. Također i na kraju 3.g potrebno je odraditi praksu u trajanju od 3.mj.

Posebno bih istaknuo naše studente na 2. i 3.g – Vedrana Nakića, Gorana Ljubojevića, Srebrenka Posavca i Ivana Jolića.

Predstavnik HUNS-a u FIFPro za Online studiranje, Sandro Šoronda, svake godine posjećuje FIFPro radionicu i seminar te se dodatna educira kako bi pomogao sadašnjim i budućim studentima.

HUNS je omogućio svim studentima pomoć oko nabavke literature za studiranje.

Ovim putem pozivamo sve profesionalne nogometase ali i ostale sportase da iskoriste ovu priliku i da upišu FIFPro Online Academy. Kako student na UCN-u, preporučio bih svim profesionalnim sportasima i nogometasima da se priključe FIFPro Online Academy, jer ovo je odlična prilika da uložite u sebe i da nakon što završi vaša sportska karijera, krenete u novu, uspješnu drugu karijeru.

Za sve dodatne informacije obratite nam se na:

info@huns.hr

sandro.soronda@huns.hr, 091 2222232

Ili nas posjetite u našem uredu na adresi

Kralja Držislava 4, Zagreb

NOGOMETNA ERA NAKON ODLUKE BOSMAN

VIŠE NIŠTA NIJE KAO PRIJE

Čovjek, koji je promijenio nogometni svijet. Prva asocijacija mnogima je jamačno Lionel Messi. Igrač, koji je petu godinu uzastopno u anketi FIFA-e proglašen najboljim nogometašem na Gloribusu.

Ovo međutim nije (još jedna) priča u kojoj je glavni akter neponovljivi Leo. Čovjek, koji je pokrenuo nogometnu revoluciju i postupnu evoluciju u pravnom smislu, malo je poznati Belgijac Jean-Marc Bosman. Njegova priča datira iz 1990. Nakon što mu je istekao ugovor s belgijskim Liegom, Bosman je karijeru nogometaša namjeravao nastaviti u francuskom Dunkerqueu. Nije uspio. Francuzi naime nisu mogli platiti odštetu, koju je Liege zatražio. Nezadovoljni Bosman tužio je belgijski klub...

Sve parnice na belgijskim sudovima Bosman je izgubio. No, odlučio je ići – do kraja. Žalio se Europskom sudu pravde da mu FIFA-ina zakoni, kao građaninu Europske unije, sputavaju slobodu kretanja u potrazi za poslom, unutar proglašene tvorevine.

Sudski pravorijek uslijedio je 15. prosinca 1995. Europski sud pravde u Luksembourgu dotadašnju nogometnu regulativu proglasio je kršenjem prava slobodnog kretanja radnika unutar Europske unije. Svi su igrači dobili priliku promijeniti klub nakon istjeka ugovora, a novi su mogli potpisati i šest mjeseci ranije. Istovremeno, ukinut je i sustav kvota za igrače unutar Europske unije. Za najbogatije klubove praktički više nije bilo ograničenja...

No, ponajprije su profitirali igrači. Bosmanovim pravilom, u nogometnoj se industriji, odnos radnika i poslodavca značajno izmijenio. U korist radnika. Tako su igrači danas u mogućnosti, po istjeku ugovora, bez naknade napustiti klub, a poslodavci im (najčešće godinu dana ranije) obnavljaju obvezu. Praktički, igračima se nude sve bogatiji ugovori, dužeg vijeka trajanja. Zahvaljujući Bosmanovom pravilu (ili zakonu) gotovo svakog se prijelaznog roka probijaju granice i uspostavljaju rekordni transferi.

Najviše su pogođeni tzv. "mali klubovi". Oni teško mogu zadržati talentirane igrače – na duge staze. Problem raslojavanja bogatih i siromašnih među europskim klubovima donekle je zaustavio dolazak Michela Platiniya za predsjednika UEFA-e. Revizijom kvalifikacijskog formata Lige prvaka omogućeno je i nacionalnim prvcima skromnijih liga (poput HNL-a) dočepati se mjesta za stolom "s velikim dečkima". Dinamo je Platinijevu reformu iskoristio u tri sezone. Igranje u Ligi prvaka hrvatskom je klubu gotovo četiri puta financijski isplativije nego u Europskoj ligi.

A čovjek koji je promijenio nogometni svijet i "zarazio ga ogromnim novcem" sam je doživio njegovo prokletstvo. Nakon što se godinama borio nogomet prilagoditi igračima, Jean-Marc Bosman sada se bori – kako (p)ostati trijezan? Godinu je dana proveo i u zatvoru. Zbog obiteljskog nasilja, odnosno napada na svoju djevojku i njezinu kćer. Odbile su naime dati mu alkohol... Od klubova prezren, od nogometaša izopćen,

Jean-Marc Bosman bori se s besparicom i depresijom. I proklinje bivše kolege, koje je učinio bogatašima, ali mu se oni nikada nisu odužili.

Kako nogometni svijet izgleda dvadeset godina nakon uvođenja Bosmanovog pravila? Bio je prinuđen prilagoditi se slobodnom protoku nogometaša, građana EU-a. Granice su praktički uklonjene. Tretman stranaca ostao je samo onima izvan EU-a. Što je opet rezultiralo velikim imigrantskim priljevom na europsko tlo. Samo iz Brazila pristiglo je 1.200 nogometaša.

Bosmanovo je pravilo imalo za posljedicu i urušavanje nacionalnih liga. Tako npr. engleska Premierliga ima čak 67% stranih igrača. Još četiri članice EU-a (Cipar, Italija, Portugal i Belgija) imaju u najvišem rangu natjecanja više stranih nogometaša nego domaćih. S 21,3% Hrvatska je pri dnu ljestvice tog opasnog trenda. Opasnog ponajprije za očuvanje i snaženje vlastite reprezentacije...

U HRVATSKIM JE KLUBOVIMA PRIMJETNA OSKUDICA KLASIČNIH NAPADAČA DOMAĆE PROIZVODNJE

GDJE SU NESTALI

TRADICIONALNI CENTARFORI

Mlađi konzumenti nogometnog sporta vjerojatno nisu čuli za "fenomen Čik". Radi se o Zlatku Čajkovskom, Zagrepčancu, koji je svjetsku slavu stekao u njemačkom nogometu. Nijemci iznimno štiju lik i djelo Zlatka Čajkovskog. Premda Čik nikada nije osvojio Bundesligu. No, on je za njemački nogomet učinio puno više. Čik je naime utemeljio momčad Bayern, jednu od najboljih u povijesti nogometne igre. Njegova je ostavština osovina momčadi: Meier – Beckenbauer – Müller.

Sa Seppom Meierom nije mogao pogriješiti. Ovaj je brzo stasao u najboljeg njemačkog vratara. Još je manje sporan bio Franz Beckenbauer. Njegov nadimak – Kaizer, sve govori. Nijemci ga smatraju najvećim igračem u povijesti "elfa". Ali, Gerhard Müller...

Čik je godinama bio metom kritičara zbog protežiranja "malog debelog". I doista, Gerd Müller nije se nipočemu isticao. Kakav je to centarfor sa 177 cm? Koji nije bio brz. Niti je bio nešto izrazito vješt u baratanju loptom. Radilo se definitivno o napadaču bez vidljivih posebnosti. Müller jamačno nikada ne bi uspio da ga nije trenirao Zlatko Čajkovski! A taj i takav Gerd Müller ostao je upamćen kao najveći golgeter u povijesti njemačkog nogometa. Za minhenski je Bayern u 453 nastupa postigao 398 golova. Za reprezentaciju Savezne republike Njemačke odigrao je 68 utakmica. I zabio 62 gola.

• Hrvatska verzija Gerda Müllera jamačno je Davor Šuker. Najbolji strijelac u povijesti hrvatske reprezentacije. U 69 nastupa 45 puta je pogodio suparničku mrežu.

• - Nisam vidio igrača s takvim golgeterskim instinktom. Uvijek se nađe u pravo vrijeme, na pravom mjestu – veličao je Šukerov "nos za gol", nekadašnji hrvatski izbornik, Ćiro Blažević.

• Šuker je bio napadačem najvišeg ranga. Ali, njegova je pojavnost samo nastavak kontinuiteta i slijeda znamenitih napadača, izraslih na hrvatskom humusu.

• Stariji se maksimirski navijači još prisjećaju Dinamovih centarforova Dražana Jerkovića ili Slavena Zambate. Čuli su i za majstorije "Mare" Wölfla. Kraj splitske plinare slavu Hajduka golovima je promicao Frane Matošić. Pa, potom i Pere Nadoveza.

• Nekoć se smatralo privilegijom nositi dres s brojem 9. Kultni dres nije mogao dobiti svatko. Treneri su obično birali markantne i korpulentne. S instinktom za golove. Nekada je praktički svaki ovdašnji klub imao "leteću tvrđavu" ili "stroj za pogotke". Tako je npr. u Kranjčevićevoj strah i trepet protivničkih vratara bio Pero Močibob. U Osijeku Ivan Lukačević. Znameniti Luks. Iako nitko od njih nije dosegao Šukerovu slavu, sve su to bile odlične "devetke".

• A danas? Vremena su se ponešto promijenila. Pa i način nogometnog promišljanja. Napadači poput spomenutih danas teško prolaze selekciju. Egzemplaran je primjer Branka Strupara. U hrvatskom se nogometu "potucao" po nižerazrednim klubovima. Drugoligaš – Špansko, najveći je klub, u kojemu je Strupar igrao prije odlaska u Belgiju. A onda su tamošnji treneri otkrili talent "nepoznatog Hrvata". Strupar je postao najboljim golgeterom Belgijske lige. Prihvatio je i poziv belgijskog izbornika.

• Ostati će zabilježeno kao kuriozitet: Branko Strupar bio je jedini Hrvat, koji je nastupio na Euru 2000. u Belgiji i Nizozemskoj. Karijeru je nastavio u Premierligi (Derby County). Vratio se u hrvatski nogomet kao zvijezda. Doduše, na zalazu karijere. U veteranskim je godinama (34) debitirao u Prvoj HNL. Kao igrač Dinama.

• Posljednjih se godina uočava i pomama kod trenera za tzv. lažnom špicom. Umjesto središnjeg napadača treneri preferiraju veznog igrača ofenzivnih sklonosti. Čak su i

TRANSFER KOJI SE NAJMANJE OČEKIVAO, SA 37 GODINA VELIKI COME BACK STIPE PLETIKOSE

MOTIV JE NAJVAŽNIJI FAKTOR VITALNE KARIJERE

Španjolci na posljednjem Euru, u Poljskoj i Ukrajini, nekoliko utakmica igrali bez Torresa.

Slično je tijekom protekle sezone igrao i Hajduk. Bez Torresa. Odnosno Maglice. Na njegovom je mjestu najčešće igrao Nikola Vlašić. Kao posljedica takvom trenerskom stavu Damira Burića, Maglica je tijekom zimskog prijelaznog roka "digao sidro"...

Čini se kako hrvatski nogomet oskudijeva s kvalitetnim centralnim napadačima.

Ne naziru se potencijali Šukera, Vlaovića, Prše... Problem bi se mogao reflektirati kroz život reprezentacije. Posljednji napadač, koji je debitirao u A vrsti bio je Andrej Kramarić. Situacija trenutačno nije alarmantna, jer su prvi napadači – Mario Mandžukić i Nikola Kalinić u najboljim igračkim godinama.

Međutim, problematika se uočava već u mladoj momčadi. Za posljednji natjecateljski ogled, protiv Španjolske, izbornik Nenad Gračan pozvao je de facto samo jednog napadača – Marka Pjaca. On je međutim mladoj momčadi ustupljen. S njim naime ozbiljno računa i Ante Čačić. No, radi se zapravo o krilnom napadaču. Pjaca priznaje kako on nije "devetka". Čak i ne voli igrati na poziciji centralnog napadača. Bolje se snalazi – uz liniju.

Koliko hrvatski nogomet osjeća manjak centarforova razvidno je i pri pogledu na tablicu strijelaca Prve HNL. Tamo su u prvom planu Ilija Nestorovski (Makedonija), Roman Bezjak (Slovenija), Armin Hodžić (BiH), Junior Fernandes (Čile)...

U Dinamu npr. već nekoliko sezona "devetke" su u posjedu legionara. Trenutačno su to Bošnjak Armin Hodžić i Čileanac Angelo Henriquez. Čak i u drugoj momčadi, Dinamo na mjestu središnjeg napadača ima dvojicu Senegalaca. Prva domaća prezime pronalaze se tek u nižim uzrasnim kategorijama.

Maksimirska uzdanica u juniorskoj momčadi, koju na proljeće očekuje Liga prvaka, jest Ivan Božić. Nešto je mlađi Karlo Igor Majić, centarfor hrvatske reprezentacije na Svjetskom prvenstvu u Čileu. Izdanak znamenite Dinamove generacije iz 1998. Pitanje je međutim hoće li i u Maksimiru imati strpljenja za svoje klinge. Ili će i oni, poput Kramarića, vlastite posebnosti i talent biti primorani dokazivati negdje drugdje...

Uosmom danu siječnja navršio je 37 godina. Prije mjesec dana Stipe Pletikosa mogao je očekivati svakakve poklone za svoj rođendan, ali da će dobiti ugovor u poznatom španjolskom prvoligašu, La Deportivo La Coruni, to nije mogao ni sanjati. Iznenađenje je još i veće ako se uzme u obzir da je bivši reprezentativni vratar praktično pola godine bio bez kluba. Otkako je zaključio svoj ugovor u Rostovu, u lipnju 2015. godine, Pletikosa se vratio u Split i čekao ponude u ljetnom prijelaznom roku. Bilo je čak i razmišljanja da će, izostane li nešto što mu je golmanski zanimljivo, objaviti završetak karijere...

-Nisam siguran da želim završiti karijeru – kazao nam je još u rujnu Pletikosa – osjećam se još uvijek vitalan, fizički spreman, a što je važno osjećam i veliku želju da još igram! Motivi su ključni da se u profesionalnom nogometu održiš što duže na višim razinama. Samo motivirani igrači kontinuirano vježbaju u maksimalnom ritmu i podređuju se karijeri i nakon 30-ete godine. Ja sam jedan od takvih, i dalje sam željan treninga, natjecanja, adrenalina utakmice, radosti zbog pobjede i navijačkog zadovoljstva. Zato si neću raditi pritisak da moram završiti karijeru jer sam trenutno bez kluba. Uostalom, imao sam ja niz ponuda nakon Rostova, ali

one nisu bile ono što sam želio. To je da igram u jednom kvalitetnoj ligi, u okruženju gdje će se moja obitelj dobro osjećati..."

Dok nam je to govorio nismo bili uvjereni da će mu se takav epilog, u 37. godini života, dogoditi. No, Stipe Pletikosa je pokazao da imam dobar osjećaj. Nakon poziva u nogometno egzotične destinacije, neke zemlje istočne Europe, naposljetku je dočekao ponudu Deportiva La Corune! Od prvog dana kada su se javili u prosincu Pletikosa je shvatio da ga doista žele i kako je riječ o sjajnom klubu i Ligi, odmah je znao da je to to. Dok su trajale procedure do konačne verifikacije transfera, trenirao je maksimalno sa Mladenom Pralijom u tehničkom dijelu, te sa Markom Buzančićem u crossfitu. Radi se o mukotrpnom načinu ubrzane pripreme! Treba doista imati velikih motiva da bi se sa 37 godina podvrgavalo takvom drilu. No, Stipe Pletikosa je predanost radu, profesionalnost par excellence, utvrdio odavno kao modus vivendi. Zato je toliko dugo vremena, preko 20 godina branio na vrhunskim razinama. Zato je, uostalom, doživio da ga tako dobar klub pozove u konkurenciju vratara. Kako god završila ta epizoda za Pletikosu (potpisao 1 godinu sa opcijom za još 1), sama činjenica da se dogodila svojevrsno je priznanje splitskoj hobotnici.

HUNS

HRVATSKA UDRUGA
NOGOMETNI SINDIKAT